

Utvalget ønsker innspill knyttet til:

- **Hvilke tiltak kan bidra til at mer sjømat blir bearbeidet i Norge?**
 - Pelagisk fisk
 - Norsk industri skal ha mulighet til å by på alle fangster tatt i norsk økonomisk sone og på fangst fra norske kvoter.
 - Det bør åpnes for å gi bud på fangster utenfor utbudsområde.
 - Mer ressursforskning
 - Endring av politikk og regelverk for høsting av lodde. Det bør legges opp til et minimumsfiske etter lodde i Barentshavet hvert år.
 - Skalldyr
 - Åpning for at også større fartøyer får delta i fisket etter kongekrabbe vest for 26' (Nordkapp) og inntil 4(12) nm fra grunnlinjen øst for 26' og til russisk sektor.
 - Hvitfisk
 - Beholde fordelingen mellom de ulike flåtegruppene og gjenninnføre Trålstigen. Stabilitet og forutsigbarhet.
 - Trålstigen gir mer til kyst ved små kvoter og mer til trål ved store kvoter. Slik kan vi unngå situasjonen vi er i år der kystflåten etter alle solemerker ikke vil fiske hele torskekvoten.
 - Stille like krav til alle bedrifter når det kommer til veiesystemer og godkjenninger fra Mattilsynet.
 - Fjerne alle bonusordninger og gi alle fartøy i lukket gruppe faste fartøykvoter og mulighet for overføring av inntil 10 % av fartøykvoten til eller fra tilstøtende år (samme system som vi har i Havfiskeflåten i dag).
 - Dagens ordninger gir incentiver til kappfiske, sesongtopper og for sterk beskatning av kysttorsk.
 - Kreve at alle fangster over f. eks 20 tonn skal meldes inn og tilbys til minimum 2 kjøpere. Alternativt skal det inngås avtale om salg, godkjent av Salgslag, f eks 12 timer før landing.
 - All fisk skal omsettes for markedspris mellom fartøy og landindustri – subsidiering vil føre til suboptimalisering og hindre utvikling, samtidig som det vil være konkurransevridende.
 - Innføre konsesjon for alle fartøyer, dvs at fartøyene kun er godkjent for landinger på inntil et gitt volum – dette vil bidra til å sikre god kvalitet fra fartøyene.
 - Dagens tilbudsplikt bør moderniseres og integrerte selskaper bør få anledning til å benytte fangst fra egne fartøy til egen foredling på optimal måte for selskapet totalt sett.
 - Fartøyene pålegges å tilby fisken som ikke skal benyttes i egen foredling på auksjon i hele Norge.
 - Dagens ordning med historisk betinget tilbudsplikt diskriminerer for eksempel klippfiskindustrien på Møre som er den største foredleren av hvitfisk i Norge.
 - Rederiene som har fartøy med plikter må få lov til å tilpasse kvotesammensetningen slik at de lettere kan spesialisere fartøy for å levere til industrien uten at de taper mulighet til å fiske på andre fiskesalg som reke, uer, sei i Nordsjøen, blåkveite ved Grønland. – Hovedutfordringen i dag er at alle trålere må kunne fiske alle typer fisk, ellers taper man retten til å fiske den.
 - Sjømatrådet bør få anledning til å markedsføre Norsk fisk i Norge.

- **Hva skal til for at norsk sjømatindustri skal bli konkurransedende på produksjon av bærekraftige sjømatprodukter?**
 - Vi er allerede konkurransedende. Men vi er dårlige på å kommunisere det.
 - Det norske fisket etter NVG-sild med ringnot og foredling av 70-80 % av totalvolumet på land, og tilnærmet 100 % frakt via båt er trolig den mest miljøvennlige proteinproduksjonen som finnes i verden i dag. I tillegg benyttes 100 % av restråstoffet også til produksjon av marint protein og olje.
 - Også øvrig sjømatindustri basert på villfanget fisk fra toppen av næringskjeden har svært lavt miljøavtrykk. Dette gjelder uansett hvilke proteiner man sammenligner med.
 - Det er svært viktig at vi ser på helheten i dette perspektivet.
 - Enkelte tar til orde for at man kan overføre mer fisk til kystflåten og på den måten få lavere miljøavtrykk, men dette er rett og slett ikke korrekt.
 - Grunnen til at (deler av) kystflåten har lavt forbruk er at de fisker torsk kun når den er mest tilgjengelig – dersom våre trålere utelukkende skulle fiske torsk når den var lettest tilgjengelig ville vi hatt enda lavere forbruk enn selv de mest effektive i kystflåten. Men da ville vi bidratt til ytterligere sesongtopp og redusert muligheten for å fiske andre fiskeslag som for eksempel hyse.
 - Dersom målet var å fiske kun torsk med absolutt minimum miljøavtrykk, uten å hensynte noe annet, burde vi fisket den med not når den kommer nær kysten.
 - Mitt poeng her er at vi må se på hvordan vi kan ta opp alle våre kvoter totalt sett på en mest mulig miljømessig, måte. Ikke bare enkeltarter.
 - Vi bør være svært varsomme med å fiske og foredle arter på et lavere atrofisk nivå, for eksempel raudåte
 - Svært energintensivt fiske, finmasket trål, kystnært og dertil store mengder uønsket yngelinnblanding.
 - Energiintensiv prosess for å kunne lage produkter til humankonsum.
 - Førre var prinsippet som vi benytter i dag i fiskeriene bør utvides til å omfatte karbonavtrykket for verdikjeden før vi setter i gang.
 - NFD bør ta en aktiv rolle for å få fangst og foredling av villfanget fisk inn i EU sitt system for Taksionomi.
- **Hva vil være de største utfordringene for norsk sjømatindustri de neste tiårene, og hvordan bør vi møte disse utfordringene?**
 - Si nei til:
 - Oljeleting i LoVeSe
 - Havvind
 - Deponi av avfall fra gruver og annen industri i sjø
 - Mangel på arbeidskraft, og spesielt kompetent arbeidskraft, på land i distriktsnorge. Spesielt i Nord-Norge.
 - For dårlig ressursforskning og for liten forståelse for sammenhengen mellom de ulike artene.
 - Vi er sterkt kritiske til at HI i en årrekke har motsatt seg innspill fra fiskerne og deres organisasjoner til å bruke data fra fiskeletingsutstyr fra fiskefartøyene. Forskingen har en håndfull fartøy på havet i noen få dager hvert år, mens den norske fiskeflåten har hundrevis av fartøyer på havet hver eneste dag hele året og svært mange av disse har like avansert fiskeletingsutstyr som havforskerne har.

- Dette representerer en enorm mulighet for bedre utnyttelse av fiskeressursene i Norsk økonomisk sone som igjen kan skape grunnlag for ytterligere foredling og verdiskapning.